

MLS

MINISTERSKÉ LISTY

Stínové **MI**nisterstvo **K**ultury

KREATIVNÍ **U**TUŽOVÁNÍ **K**OLEKTIVU

ZASEDAČKA

RAUT

KULTURNĚ **U**MĚLECKÉ **K**LÁBOSENÍ

CHUŤOVKY

VEZMEME **K**ULT **U**RU SMI**K**EM!!!

CAFFE E BREAK

KULT **U**RA **K**VETE

KONCEPCE

NECKYÁDA

KANCELÁŘ

KULTURNÍ **U**LTRAMODERNÍ

KULTURNĚ **U**MĚLECKÁ **K**LAKA

ÚTERÝ
9.8.2022

4.

PŘIMLSNĚME SI VČEREJŠÍHO DNE (SE SEBOU KORDÍKEM)

Včera jsme si poprvé mohly vyzkoušet dopolední program, který pro nás připravili KUKíci a KUKátko formou chlebíčků a jednohubek. Abyste to pochopili, chlebíček vám zabere celé dopoledne a jednohubka pouze půl, takže stihnete dvě. Každý chlebíček a každá jednohubka zdokonalila nějakou dovednost našich úředníků a miniradů. Například Michalovo "PŘEPO NE ME" mělo zdokonalit pohyb na-

ších úředníků a miniradů na jevišti. Ikdyž podle toho, co říkali účastníci této jednohubky, se spíše jednalo o souboj s meči. Ale ostatní se vydařili podle plánu. Třeba kurz otevírání hlasu našim úředníkům a miniradům pomohl, aby i s těmi nejvyššími šaržemi dokázali mluvit zvukově a melodicky. Kurz historie jinak pomohl našim úředníkům a miniradům orientovat se v novém pojetí dějin. Aby naši úředníci

a miniradové nezaháleli ani v oboru přírody, workshop HUDHUB jim pomohl napojit se na záhadný svět hub a houbiček. Kurz haiku se pak zase zaměřil na to, aby byli naši úředníci schopni vyjadřovat se stručně a přímočaře, což je na úřadech potřeba. Jednohubka Tanec v prostoru pomohl zdokonalení ladně a jemně se pohybovat za každé situace. Workshop základy baletu pomohl našim úředníkům a

miniradům perfektně parodovat balet a další pohyby. Naši úředníci a miniradové nesmějí zaostávat ani v diskusích. V tom jim pomohl workshop příběhotvoření, který se věnoval také zdokonalení v oblasti znalostí architektury. Na workshopu dřevorytu se trochu neplánovaně naučili nepadat do vody a když už tak jako ninja. A na závěr v jednohubce ilustrace se naučili, jak si vymyslet neexistujícího domácího mazlíčka.

ROCKOVÁNÍ

Projednávaným bodem byl bod 3: Kultura je svobodná. Například kolega Honza řekl, že se v tom zbytečně zamotáváme a nechal by to, tak jak to je. S ním souhlasil i kolega Tonda. Dále se připomněli se miniradové Anežka a David se svými specializacemi. Hned si pánové z kanclu 24 (Heřman, Tonda, Diviš, Seba) domluvili pohádku na dobrou noc. První de-

gustační ukázkou se protančila početná skupinka z jednohubky pod vedením Emmy a May. Hned po nich se na jeviště vrhly holky zpěvačky, které se rozhodně vícehlasu nezalekly! Ani jednohubka Hudhub se ukázky nezalekla...Rockeři nám přišli sdělit zásadní pravidla pro návštěvu plo-
várn y ... A na hudební kultivaci se

připravoval hudební doprovod pro hymnu, který se bude prezentovat v následujících večerech...Závěrem bylo tancování na ty největší hity od pravěku po současnost....a pak už opravdu na šlusprac do kanclu!

OTÁZKY, NA KTERÉ SE NORMÁLNĚ LIDI MOC NEPTAJ (S MADLOU TURKOVOU)...DOPLŇTE I SVOU ODPOVĚĎ

Co si v životě nejvíc užíváš?

Nina: Asi kola, protože kola jsou největší štěstí.

Linda: Když jsi s kamarády a nechceš, aby odcházeli.

Alice: Dobré jídlo a když jsem dobře vyspaná.

Lucka: Momenty s kamarády.

Ivana: To, že jsem, že jsme. A teď teda zrovna tuhle šunku.

Eva: Zábavu.

Amča N.: Já si užívám, když se můžu krásně vyspat.

PEJSEK A KOČIČKA (THEA)

SMIKEM? S NIKLEM! PO ČTVRTÉ! ROZHOVOR, KTERÝ VZNIKL MINULÝ ROK NA SOUSTŘEDĚNÍ (4. ČÁST)

Říkal jsi, že workshopy vůbec neděláš. Proč?

Ne, já jsem to vůbec nikdy nedělal. Já jsem se toho bál. Já nejsem schopný vést, jako učitel. Tady z toho edukativního strachu. Je ryzí radost, když oni (pozn. autorky: děti, účastníci z workshopu) jsou takhle nakopnutí...

Já jsem učil rok na Lidové škole umění výtvarku, když jsem měl po vojně, někdy ve třiceti letech, před revolucí to bylo. Učil jsme ve Zlíně, ale pak jsem šel do Prahy. Naštěstí. Nemohl bych učit déle. Prostě nejsem ten typ. K tomu člověk potřebuje určité schopnosti.

O to víc si vážíme, že tady ten týden s námi na soustředění byl. Já si myslím, že pro děcka je to velmi zásadní setkání, protože většina Tvou tvorbu zná a znají Tvé knížky.

Jo to mě, překvapilo, že tady Bětka si nechala podepsat knížky. Ano, je to výborná zkušenost. Mám pouze problém s časem, protože když dělám těch věcí vedle sebe tolik, tak spíš rád někde hraji.

Někdy se děje, že Ti do Tvého vystoupení začnou vstupovat děti a brát Tvé připravené rekvizity, hudební nástroje...

Ale to je spíš můj problém. Já kdybych chtěl, tak si mohu vynutit pozornost, jenomže když já si tak nerad něco vynucuji. Jednou jsem přinutil děcka znovu si sednout pod příslibem toho, že po představení ty broučky, po kterých se zběsile vrhli, dostanou. Seděly až do konce zcela soustředěni. Občas akorát někdo z nich přišel postupně vrátit broučka. A pak jsem řekl: No dobře, jsem rád, že jste to vydržely. Tak jak se jmenuješ? Anička. Tak dobře Aničko, tady máš broučka. Jirka, Tady máš broučka... Ty nechceš broučka? Já už mám... A teď jsem si říkal: Aha, on si ho vzal, nevrátil a teď je mu blbě vzít si druhého. A teď to musel v sobě nějak řešit. Určitě to nebylo tak, že ho má už z dřívějška koupeného, to by si ho přece vzal, že jo. On měl zlé svědomí a teď to v sobě dusil.

Takže ono se dá řešit takovým způsobem... no jo, ale já nemůžu broučky, kteří stojí čtyři sta korun, každý představení rozdat. Což by bylo nejlepší. Vždy záleží, kdo přijde. Psi jsou výborní. Dneska si taky jeden zahrál. Já to vlastně čekám. Provokuju, když má tu chuť. A já jsem jenom rád a okamžitě ho vezmu do hry. Jenomže někdy... jednou jsem hrál v lesním divadle v Řevnicích, byla tam v publiku celá lesní školka a ty děti jsou hodně živé a uvolněné, takže mi tam oškubávaly paruky. Já jsme hrál a oni na mě dorážely jako vosy. Protože já jsem s nimi začal laškovat, že. Ale dobrý. Já myslím, že takový zážitek nikdo pak už nemá. Takže proč to nenechat tak. Na té grotesce takového souboje. Co bych nechtěl, je působit jako nějaký strašák, že by se mě někdo bál. To já mám radši takhle, že se nechám okřubávat.

Máš nějaký vzkaz pro příznivce Tvé tvorby?

Nenechat se přestat fascinovat světem.

„UČIL JSME VE
ZLÍNĚ, ALE PAK
JSEM ŠEL DO
PRAHY.
NAŠTĚSTÍ.
NEMOHL BYCH
UČIT DÉLE. „

ÚVAHA PRO DNEŠNÍ DEN (MADLA)

Moment, kdy jsem si uvědomila, že pan Mička je také jenom člověk, ale otazníky mi v hlavě zůstali dál

Šla jsem nahoru na pokoj. Zahloubaná do svých myšlenek jsem prošla kolem dveří restaurace. Počkat, zarazila jsem se. Byl to pan Mička? Jako ve filmu jsem se pozpátku vrátila a

"nenápadně celou scénu skrz pootevřené, prosklené dveře. U stolu hned u dveří seděla společnost. Hráli karty, myslím. Pili kofolu, pivo. Přímě v mém pohledu seděl pan Mička a na jeho klíně malá holčička. Dcera, neteř, vnučka? Koukali spolu do karet a v ten moment jsem si uvědomila, že pan Mička je taky jenom člověk. Ale otazníky v mé hlavě zůstali dál.

JAK PEJSEK S KOČIČKOU VYHRÁLI NECKYÁDU

(Michal Magera, čtení na dobrou noc) 1.kapitola

Byl normální den. Pejsek věšel prádlo a kočička si dopřávala svých 18 hodin spánku denně.

V tu chvíli se od říčky začaly ozývat zvláštní zvuky. Pejsek se podivil. "Co se to děje?" Kočička vyšla ze dveří a vypadala nakvašeně. "To netuším "řekla" ale až zjistím kdo tu dělá ten hluk, tak poznají moje drápkky."

Pejsek politoval výtržníky, dověsil prádlo, a zamířil kolem myších kotců do kostěného sklípku. Než si ale stihl vychutnat vepřové žebírko (53. Ročník zrovna) přiřítla se kočička se slovy. "Pojď se podívat k řece. To jsem ještě neviděla.

Když dorazily k řece, pejsek pochopil. Na řece byly ty nejzvláštnější věci. Byl tam železný pták, kterým lidé létají, hloubená dřeva svázaná dohromady, něco tvořené krychlemi, včetně hlav lidí, a hloubené dřevo s lidmi, kteří měli kozí hlavy. Všichni hlučeli, bubnovali smáli se a všeobecně hlučeli.

Kočička na to hleděla a mrskala ocasem. "Já chápu že dvounožci jsou výstřední, ale tohle je šílené. I na ně." Pejsek ji odpověděl. "Můžu zaběhnout za Rexem. Bydlí s dvounožci v Želivě. Ten bude vědět, co se děje." "Dobře" řekla kočička a mohl by ses stavít u micky na náměstí? Chci se ujistit že ty kočičiny příští týden platí." "Inu můžu se zastavit." Řekl pejsek. "Musím se zastavit a označkovat pár patníků." Kočička se naježila. "U kláštera?! Kde je ta fena?!" "Ne ne" ujistil ji pejsek. "Jdu k dětskému hřišti. Uvidím se tam s Žerykem. Pořádně mu očichám..." "Prosím tě jdi už." Utla ho kočička. Pejsek odběhl s úsměvem na pysku a kočička dál pozorovala podivné počínání dvounožců.

MLS PRO OKO

ANEB JSTE BYSTRÝ ÚŘEDNÍK/MINIRADA? NAJDETE ROZDÍLY?
(ARMEL, KILIÁN)

ZASLECHNUTÉ CHUŤOVKY

„Tady chybí celej kancl!“

„Já nemohla najít boty“ - Johy — “Překvapivě byly v botníku, co?” - Anička

„Náš sígr s naší sígřicí...“ - „Jaká tygřice?“ - Michal

„No já se moc napamatuju, kdo z nich jsou kukly a kdo ty kuličky.“ - Diviš

„A poledňák je v čoudu!“ - Anička V.

„Tak jak se to stahuje teď se to ještě nestahovalo“ - David

KOMIKS OD ZORKY

STÍNOVÉ
MINISTERSTVO
KULTURY

VÍCE NA WEBU!
WWW.KUKDIVADLO.CZ

VEZMEME **KULT**UTU
SMI**K**EM!!!

PROGRAM NA ÚTERÝ 9.8.2022

8: 00	Začprac	Kancelář
8: 30	Brunch	Zasedačka
9: 00-1100	Dopolední jednohubka I.	Viz nástěnka
1100-13:00	Dopolední jednohubka II.	Viz nástěnka
9:00-13:00	Dopolední chlebiček	Viz nástěnka
13:00	Obědový raut	Zasedačka
13:30	Placno	Kancl/zasedačka
14:30-18:30	Odpolední směna – kultúr pro šňůr	
18:30	Večerní raut	Zasedačka
20:00	Ročkování	Zasedačka
22:00	Šlusprac	Všude

CESTA ÚŘEDNÍKA (ARMEL, KILIÁN)

